

رهنجووری کهرکوک، شاعیری فہراموشکراو

موعتہ سہم سالہیی

کہم شار ہن کہ بہقہد کہرکوک شاعیرو زانای تیدا ہلکہوتبیت. شاعیری کوردی ناسراو (حاجی قادری کوی) راستی فہرموہ کہ دلیت:

دہشتی کہرکوک و کوی ہورامان

شاعیری زورہ بیٰ ہدو پایان^(۱).

ئیمہ لیرہدا ناوی چہند شاعیریکی کلاسیکی و کونی شاری کہرکوک و ناوچہکانی دہورویہری تۆمار دہکہین، تاوہکو دہگاتہ نیوہراستی سہدہی بیستہم، کہ بریتین لہم شاعیرہ ناسراوانہ: رهنجووری کہرکوک (1750-1810)، میرزا شہ فیعی جامہ ریژی 1776-1836، مہلای جہباری 1806-1876، فہقی قادری ہمہمہوند 1830-1890، شیخ عہدولپرہ حمان تالہبانی-خالص 1798-1858، شیخ رہزای تالہبانی 1837-1910، شیخ محہمہدی کوری شیخ رہزای تالہبانی (خالسی) 1875-1928، شیخ عہدولقادری تالہبانی-فائین، سابیری 1882-1944، شیخ ئہحمہدی شاکہلی، ئہحمہد کہنوش، کچہکہی ئہحمہد کہنوش، محاک، نوحی، لوتفی 1905-1989، خہلیل منہوہر کاکہیی، 1863-1923، مہلا فہتوش کاکہیی 1863-1919، یہسو کاکہیی 1831-1909، ہجری دہدہی کاکہیی 1911-1952، تاہیر فوناد 1892-1925، ئہسیری 1895-1962، شیخ محی الدین، مامہند کہرکوک، 1895-1966، رہفیق حیلمی 1898-1960، .. ہتد.

ئىمە لېرەدا لەم نووسىنەماندا دەمانەوئىت ھەندىك لەبارەى شاعىرى گەورەى كەركوكى يەوہ (رەنجورى) بدوئىن. داخى گرانم شاعىرىكى وەك رەنجورى زۆر بەكەمى لەبارەىوہ نووسراوہ بەتەنيا يەك كئىپ لەبارەىوہ لەچاپدراوہ بەناوى (ديوانى رەنجورى) كە لەلايەن (محەمەد عەلى قەرەداغى) يەوہ لە سالى (1983) دا بلاوئوتەوہ. گەرچى جاروبار لە چەند شوئىنكىدا نووسىن و ليكۆلئىنەوہمان لەبارەى شاعىرەوہ بەرچاؤ كەوتوہ، وەك ئاگادارم چەند نووسەرىكى بەرئىز لەبارەى رەنجورىيەوہ دواون ياخود نووسىنيان بلاوكردۆتەوہ وەك: عبدولرەقىب يوسفو مەلا جەمىلى رۆژبەيانى و محەمەد سديق بۆرەكەبى و محەمەد عەلى قەرەداغى و مەلا عەبدولكەرىمى مودەرپىس و ئەحمەد تاقانە و دكتور مارف خەزەندارو دكتور محەمەد كەساس جەبارى و ھاشم كاكەبى و عەبدولرەزاق بىمار. منيش لە ئاستى خۆمەوہ لە ژمارە (156) ى سالى (2002) ى گۆڤارى (رەنگىن) دا بابەتئىك لەبارەىوہ بلاوكردەوہ.

لەبارەى ژيان و رەچەلەكى رەنجورىيەوہ گەلئىك راي جيا جيا ھەن، بۆ نمونە مامۆستا عەبدولكەرىمى مودەرپىس دەلئى: وەكو بىستومە مەلا عومەرى رەنجورى كورپى خالىد بەگى كورپى عومەر بەگى زەنگنە يەو خەلكى دئى (گەرەوى) يە لە (زەنگنە) (2). مامۆستا مەلا جەمىلى رۆژبەيانيش دەلئى:

(ناوى مەلا سەيد محەمەدى كورپى سەيد يوسفو. بوئىكى مەزنو زانايەكى بەناوبانگى چاخى خۆيەتى) مامۆستا رۆژبەيانى ئەم شاعىرە بەيەكئىك لە شاعىرانى شىخان لەقەلەم دەدات و درئزە بەقسەكانى دەدات و دەلئى:

(دەربارەى ئەم بوئزە گەلئىك ئەفسانە ھەلبەستراوہ دەلئىن: شەيداي ديدارى پئىغەمبەر (دخ) بووہ و چووہ بۆ مەدينە. لەوى پارچە ھەلبەستئىكى زۆر جوانى بەسەر بارەگايا ھەلداوہ و دەسبەجئى گرى تئبەر بووہ و بووہ بەقەقنەسو ئەم گەشتەى لە سالى (1300 كۆچى) بووہ (3) كە دەكاتە (1882 – 1883) زاينى. مامۆستا ئەحمەد تاقانە لە رۆژنامەى (باسەرە) دا دەستنىشانى ئەم بۆچونەى مەلا جەمىلى كردوہو، لەپاشاندا مامۆستا تاقانە دەگاتە ئەو ئەجامەى كە گوايە چەند شاعىرىك بەناوى رەنجورىيەوہ ھەبوئىتن، يەكئىكيانيش بەزمانى توركمانى شىعەرى ووتوہ. تاقانە پەنا دەباتە بەر بەرگى سئىيەمى كئىبى (كروك شاعەرلى) كە بەزمانى توركمانى لەلايەن (عەتا تەرزى باشى) يەوہ داندراوہ، لەبارەى رەنجورىيەوہ ھەندىك زانيارى تۆمار كردوہ، كە دەلئى: (بەرەسەن لەدەورو بەرى كەركوكەوہ ھاتوہو شاعىرىكى دەرەوہى شارە، بەلام ئەوہى لئى تئدەگەين كە لەشارى كەركوكدا گەورە بووہ و پئىگەبىووہ. (شاعىرىكە وەكو ئىمە بۆى دەچىن لە سەرەتاي سەدەى سىانزەدەھەمى كۆچيدا ژياوہ.)) بەپئى نووسىنەكەى تاقانە وەھا دەرەكەوئىت كە (تەرزى باشى) دوو پارچە شىعەر پئىنج خشتەكئىيەكى توركى ئەم رەنجورىيەشى بلاوكردۆتەوہ. تاقانە دەقئىكى شىعەرى توركىيە بەناوى (غەزەل) ھوہ لە كئىبەكەى تەرزى باشى وەرگرتوہو تۆمارى كردوہ، ھەر تاقانە خۆيشى ئەو پاچە شىعەرە توركىيەى وەرگىراوہتە سەر زمانى كوردى، ئىمەيش لئىرەدا ھەردو دەقەكە وەكو خۆى بلاودەكەينەوہ:

سيويدر شەر كرkok ايچرە گوكلم بر خرامانى
 كە برناز ايله ويران ايلر بغدادو بصرانى
 جمالى حسن يوسفدن فزون ديسم خطاً اولمز
 كە يوقدر مصر بازارندە بويلە ماہ كنعانى
 اگر بو حسن ايله بردم جمالندن نقاب آجسە
 فلكردن گيچر عاشقكرك فريادو افغانى

أماندر زاهدا سهو أئتمه آنکه مهرینه أویمه
عدودر دینه ایمانه آنک آول چشم فتانی
دیپردی آول نگارم دون گیچرکن خوش تبسمله
ندر رنجوری کیمدر ؟ کیم آوله بر (کورد) برانی
واته:

دلّم له ناو شاری که رکوکدا حه زئی له خه رمانیک کردوه
که به تاکه نازیک به غداو به سره ویران دهکا
ئه گهر بلیم جوانیی له وهی حه زه تی یوسف پتره،
نایته هه له
که له بازاری میسردا مانگی که نغانیی وهها
دهست ناکه وی
ئه گهر به م جوانیی وه ساتیک په رده
له سه ر جوانی لابدا
هاوارو گریانی دلداران، گهر دوونه کانیش رت ده که ن
ئه ی (زاهید) ده خیله به هه له دا مه چۆ و
له گهل ئه وینی ئه ودا مه گونجی
که چاوی ئاژاوه گپیی ئه و دوژمنی ئایین و باوه ره
ئه و نیگارهی من که دوینی رت ده بوو
به زه رده خه نه وه ده یگوت
چییه ره رنجوری؟ کییه؟ ده بی کی بی؟
کوردیکی ده ره کی؟! (4)

ببگومان ره رنجوری له نئو شاعیرانی سه رده می خۆیدا ناسراو بووه و به پاده یه کی زۆر به ناوبانگ بووه. له گهل
(وهلی دیوانه) ی هاوسه رده می خۆیداو چه ند شاعیریکی تردا نامه شیعریان گۆرپوه ته وه، هه روه ها به هه مان
ده ستور ره رنجوری شاعیر له نئو شاعیره تورکمانه کانیشدا یا خود ئه وانیه که کورد بوون و به تورکمانی شیعریان
داناوه، له نئو ئه وانیشدا هه ر ناسراو بووه، بۆ نمونه (هیجری ده ده ی کاکه یی) به بۆنه ی مردنی (پیره میرد)
ی شاعیره وه که هاوه لی بووه، شیعریکی شیوه ن و ماته مینی به و بۆنه یه وه داناوه، له نئو شیعیره که یدا ناوی
(ره رنجوری) ی داناوه و خۆی به و شاعیره وه سف کردوه، ئه وه ی مایه ی ئاماژه پیکردنه وشه ی (ره رنجوری)
به مانای ره رنجورش و ره نجه ر دیت، ئه وه تا (هیجری ده ده) ده لیت:

ئیمشه و سه حه ردا یه ک بانگ خیزا
چه دمای ئابانگ ماته م و ریژا
پرسیم: چه هاتف ئی ماته م چی شه ن
(توفیق) پیره میرد لوان چه دنیا
په ی سلیمانی یاران واوه یلا
دیم (نالی) ئاما خاک به سه ر که رده ن
پیره مه ردان و شاعیران مه رده ن
(مه وه وی) دلخون سیاپۆش بی به ن

هۆشياران چه غەم، وەك مە دەهۆش بى بەن

(رەنجوورى) مەنەن بى يارو بى كەس

كەس بى كەسان بۆۋە فریادرس⁽⁵⁾

مامۇستا محەمەد ەلى قەرەداغى لەسەر بەرگى دیوانى (رەنجوورى) دا بە (مەلا عومەرى زەنگنە) ناوى بردوۋە، ھەرۋەھا (دكتۆر مارف خەزەندەدار) یش ھەمان رېچكەى مامۇستا قەرەداغى گرتوۋەتە بەرو لەبارەى شاعىرەۋە نووسىۋىيەتى:

(ھەرچەندە زانىارى لەبارەى رەنجوورىيەۋە ۋەكو زۆربەى شاعىرانى كۆنى كورد كەمە، بەلام شىعەرە كۆمەلايەتە كانى دەۋلەمەندەن رەنگدانەۋەى ژيانى كۆمەلايەتەى گشتى و ژيانى شاعىر خوین، دەكارىن بەھۆى شىعەرە كانىەۋە تا پلەيەك بىناسىن.

رەنجوورى شاعىر مەلا عومەرى زەنگنە كۆپى خالىد بەگى كۆپى عومەر بەگى زەنگنەيە. لەسالى (1750) دا لەئاۋايى (گەرۋاى) ى ناۋچەى كەركوك لەدايك بوۋە، بەلام زۆربەى ژيانى لە كەركوك بردۆتەسەر⁽⁶⁾.

لە ژمارە (1309) سالى (1955) ى رۆژنامەى (ژىن) دا بەم جۆرەى خوارەۋە شتىك لە بەسەرھاتى ئەم شاعىرەى بۆ تۆمار كىردوۋىن:

(رەنجوورى: ناوى مەلا عومەرە لە دەرەۋەى فەرمانرەۋايى ئەحمەد پاشاى دوا حوكمدارى باباندا ژياۋە، زاناو شاعىر بوۋە، ۋەكو ئەلېن سۆفى رەۋشت بوۋە، ھەمىشە لە ژورېكى تارىكدا كە پەنجەرەيەكى بچووكى تيا بوۋە، لەبەر رووناكىي پەنجەرەكە بەنووسىنەۋەى شىعەرە كىتب خويندەنەۋە رايىۋاردوۋە، ۋەئەگەر بۆ دەرەۋەىش چوۋبى عەباكەى داۋە بەسەرياو سەرى داخستوۋە، نەبادا چاۋى بەئافرەتى بېگانە بگەۋى، رۆژىكى بەھار قوتابىيە كانى زۆرى لىئەكەن كە بىيەن بۆ قەراخ شار بۆ سەيران، ئەۋىش بىدلىيان ناكوا لەگەلىان ئەچى، لەنزىك (كانى با) ۋە بەرەنگارى چوار كچى پەرى روخسار ئەبى، كچەكان بەنيازى فەرۋ بەرەكەت ھەريەكەيان قۆلى ماچ ئەكەن، رەنجوورىش ھەر لەۋىدا دائەنىشىۋە قەلەمدانەكەى لە كەمەريەۋە قاقز لە باخەلى دەردىنى، چوار ھەلبەستى جوان ئەنووسى بەناۋى (چوار پەرى رەنجوورى)!

نووسەرى وتارەكەى (ژىن) كە ناۋى تەۋاۋى خۆى نەنووسىۋە، بەلام مامۇستا محەمەد ەلى قەرەداغى ۋەھای بۆ دەچىت كە ئەۋ نووسەرە مامۇستا نەجمەدىنى مەلايە...⁽⁷⁾.

منىش لەئاستى خۆمەۋە كە بەم نووسىنەى رۆژنامەى (ژىن) دا دەچمەۋە، ناۋى ناۋچەى (كانى با) م دەكەۋىتە پېش چاۋ، بەلام من ۋەھای بۆ دەچم (كانى بى) بىت كە گوندىكى بچووكە لەناۋچەى (ئاغجەلەر) نەۋەك (كانى با)، چونكى رەنجوورى بۆ ماۋەيەكى زۆرىش لەناۋچەى ئاغجەلەر بوۋە... لەئىۋان رەنجوورى و شاعىرىك بەناۋى (شىخ حەسەنى كانى بى) كە نازناۋى (ھىجرانى) يە نامە شىعەرى ھەبوۋە. ۋەھا دەرەكەۋىت كە ئەم (ھىجرانى) يە خەلكى دىي (كانى بى) بوۋىت. لەھەمان كاتدا لە پارچە شىعەرىكى رەنجوورىدا چاۋمان بەكۆمەلىك شاعىرانى ئەۋ سەردەمەى خۆى دەكەۋىت، كە بەداخەۋە شارەزايىمان لەبارەى ژيانى زۆربەى ئەۋ شاعىرانەۋە نىيە. بەم شىۋەيەى خوارەۋە ناۋيان دەبات و دەلىت:

شوعەراى كوردستان گۆيندان خاص

ھەرچى مەشھوورەن پەرىت كەرووباس

مەلا نەجەف نام، خانای قوبادى

يەك مەلا سالى جەرگەى مورادى

مەلا مستەفاى بېساران مەنزل

مەلا حاجى جاف، عومەرئۆمەرمل

عەزیز دەردین، محەمەد عیسا بەگ
 حاجی تیلەکو، فەقی عەلی لەک
 یوسف یاسکە، مەلا تەمەرخان
 شیخ عەلی حەریر، مەلا یەعقوب جان
 شیخ وەیس گەلالی، عەزیزولی لور
 شیخ محەمەد جامی، مەلا بایندر
 ئەحمەد دۆلەیی، عەبیاس پانی
 باکی و سیاپۆش، دەدە سیوانی
 حسەین خان لور، شاعیر جویرائیل
 جانگیرو مەنسور، هەم میر ئیسماعیل
 ئەحمەد بەگ، چەنی محەمەد ئاغازی زەند
 ئاخە پاوەیی، نەقەر کاکەوێن
 عەلی خودا کەرەم، محەمەد ئاغاز نام
 باکی (بیمۆشی)، کابەیی فام تەمام
 وەلی دیوانە، خواجەیی ئەردەلان
 شیخ شەهابەدین، شاقەلا ئەیوان
 مەلا نوورەلی، یوسف دەردین
 شافی وەلی خان، کاریزی حەزین
 ئیسماعیل داود، بەکر خالداڵانی
 محەمەد زەنگنەو، نەدەر رەوانی
 محەمود ئاغازی زەند، مەلا کامی نام
 قەمەرالی نامە، رەوانی مەقام
 مەولانا ئیلیاس، زەبوونی زیننور
 یەک فەقی ئەحمەد وەناکام مەشهور
 هەنی باقی شوعەرای کوردستان
 دلداران خاص پۆل سەرمانستان⁽⁸⁾.

وەك زانراوه رهنجوری بۆ ماوهیهکی زۆر مالی له كهركهك بووه بهتهنیشته مزگهوتهكهیهوه، كه دهكهوێته
 گهپهکی زیویهی سهر بهگهپهکی گهورهی ئیمام قاسم. پاش مردنی رهنجوری مزگهوتهكه دهپمیت و دهبیته
 بهكهلاه. ئەوهبوو له سالی (1958) دا باوکی مهپحوم (مهلا عەبدولجەبار سالی) سەرلهنوی مزگهوتهكه
 دامهزاندوه. باشم لهبیره کاتیك كه مزگهوتهكه دامهزرایهوه تهنانهت كۆنه دیواریشی بهدی نهدهکرا، بهلام
 خهلكی دهیانوت ئەوی شوین و مهزلگای شاعیری گهوره رهنجورییه. باوكم گهلیك له شیعرهکانی رهنجوری و
 مهولهوی و مهحوی و تاهیر بهگی جافو شیخ رهزای تالهانی و سعیدی شیرازی ئەزبهه بوو. هەر ئه ویش وهای
 لیکردم كه له پاره بهدەر چهزم بهشعیری کلاسیکی بیته. هەر له سهردهمی منالیمهوه چهزم بهشعیروه لهبهستی
 كۆنه و ئیستایشی لهگهلا بیته ئەوهنده شیعیری تازه و نوی سهرنجم راناکیشت...!
 سالی (1984) دا مامۆستا (عهبدولرهب قیب یوسف) سهردانی شاری كهركوکی کرد، بهدووو دریزی لهبارهی

ژیانی رهنجوری و مزگه و ته که ی و گلکۆکه یه وه لیکۆلینه وه ی کردبوو، چاوی به چه ند که سانیك که وتیوو له گه لیاندا له باره ی شاعیرو ئاسه واره کانیه وه دابوو. هاتبوو سهردانی باوکمی کردبوو، به لام ئه وسا له به دب ختیدا من له مال دورکه وتیوو مه وه. له و رۆژانه ییشدا دهنگۆی ئه وه له ئارادابوو گوايه حوکمه تی به عس ده یه ویت مزگه و ته که برووخینیت. باوکم مامۆستا عه بدولره قیبی نه ناسییوو، نه یزانی بوو که به مه به ستیکی پاکی کوردانه وه هاتۆته که رکوک، بۆیه به داخه وه وه لامی پرسیاره کانی نه دابوو وه. مامۆستای ناوبراو له ئاکامی ئه و سهردانه ییدا بابه تیکی به پیزی به ناو نیشانی (به شیک له ژیان و به ره می زاناو شاعیری کورد مه لا عومه ری رهنجوری شاله به گی) له ژماره (107) ی سالی (1985) ی گۆفاری (رۆشنیری نوێ) دا بلاو کرده وه.

مامۆستا عه بدولره قیب به باشی مزگه و ته که ی رهنجوری ده ست نیشان کردوو، هه ره ها شوینی گۆره که ییشی ده ست نیشان کردوو و وینه ی بۆ گرتوو، که ئیستا ده که وینه پشت گۆرستانه که ی شیخ محیدین و له نیو کۆنه باخچه گشتیه که و به ته نیشتی قوتابخانه ی ئیمام قاسمی سهره تایی جاران و قوتابخانه ی ناوه ندی (رزگاری) ی ئیستا. وه که له زمانی پیره میرده کانه وه تۆماری کردوو، که وا له سالی (1941) به دواوه شوینه واری گۆره که ی رهنجوری نه ماوه و که وتۆته نیو باخچه گشتیه که وه. حاجی سایر توفیق مه لا قادر بۆ مامۆستای ناوبراو دواوه و توویه تی که مه حسوبه کانی رهنجوری سالانی زوو ئه هاتن و له سهر قه بره که ی کۆده بوونه وه و سۆزیان ده کردو ده یانوو (یاخوا رهنجوری قه برت پر نووری). حاجی مه لا عه بدوللا مه لا محمه د ئه مین ناسراو به (خاوه ن دنگه که) بۆ مامۆستا عه بدولره قیب دواوه و ئه ویش به م جۆره قسه کانی تۆمار کردوو: (ئیمه مندال بووین ئه چووینه شوینی ئه م مزگه و ته ی ئیستای (زبویه) که ناسراوه به مزگه و تی (شیخ جه بار) له گه ره کی یادگار. مزگه و ت بوو دیواره کانی مابوو پی ئه و ترا (ته که ی رهنجوری) و چۆل بوو یاریمان لی ئه کردو له ناو مزگه و ته که په ری کتیب با ئه یبردو ئه یانوو ئه مه په ری کتیه کانی شیخی رهنجوریه. وه هام زانیوه که کتیه کانی رهنجوری بۆ ئه وه ی له ژیر ده ست و پیدای نه مینی کراونه ته ناو سه ندووقیک و له (میحاری) مزگه و ته که دا له ناو خاک داپۆشراون!..⁽⁹⁾.

مامۆستا عه بدولره قیب ئه رکیکی زۆری کیشاوه و له ئه نجامدا توانیویه تی چه ند ده ستنوسیکی گرنگی رهنجوری له نامه خانه ی ئه وقافی شاری به غدا به چنگ به نیت. له هه موویان گرنگتر سالنامه که یه تی، که به پیی قسه ی مامۆستا له (23) لاپه ره دایه و زۆربه ی لاپه ره کانی نو دین، له چوار جیگه دا هیندیک لاپه ره ی لیکه وتوو وه ره نگه ده لاپه ره یه ک زیاتری لیکه وتبیت. ده ستنوسه که به زمانی فارسی نوسراوه و له سالی (1810) ی زاینیدا شاعیر نووسیویه تی، به لام ئه م ده ستنوسه ی که له نامه خانه که دایه، له سالی (1915 - 1916) له لایه ن (هه وایی) یه وه له سهر نوسخه بنه ره تیه که ی بۆ جاری دووه م نوسراوه ته وه. ئه م مه لا محمه د ئه مین هه واییه کوری مه لا ئه حمه دی دوو شوانیه. له سالی (1923) ی زاینی کۆچی دواوی کردوو. ماوه یه که له خانه قا له شاری که رکوک خویندوویه تی.

رهنجوری له و سالنامه یه دا به وردی باسی گه لیک رووداو و بابه تی میژوویی گرنگ ده کات. وه که باسی هه لاتنو ئاوابوونی ئه ستیره ی گه لاویژو کۆ (پیرۆ) و ته رازوو ده کات. میژووی مردنی رهنجوری هیشتا به ته واوه تی ئاشکرا نه بووه، به لام تا سالی (1810) ی زاینی هه ر له ژیاندا بووه، چونکی له و ساله دا خه ریکی ریکخستنی سالنامه که ی بووه. له هه مان سالدا عه بدوللا پاشا به پله ی یه که م له لایه ن عه بدولره حمان پاشای بابانه وه کرابوو وه کیلی وه زیر، یا ره نگه فه رمانی وه زاره ته که ی له مانگی (جمادی الاول) دا له ئه سته مبوله وه گه یشتبیته به غداو رهنجوریش تا ئه و کاته سالنامه که ی ته واو نه کردی. مامۆستا عه بدولره قیب درێژه به باسه که ی ده دات سه باره ت به و سالنامه یه، ئیمه ییش لیرو له وێ هه ندیکی لیرو دا تۆمار ده که یین.

رهنجوری باسی رووداو کانی ژیان و بنه ماله که ی خۆی ده کات. ناوی (ساری) ی خوشکی بردوو که له

(27) ی شه‌والی (1198) کۆچی (1783 – 1784) زاینی کۆچی دوابی کردووه. ناوی کچیکی هیناوه به‌ناوی (میسریه) وه که له رۆژی سێ شه‌ممه‌ی نیوه‌راستی مانگی موحه‌ره‌می سالی (1193) ی کۆچی و (1779) ی زاینی له‌دایک بووه. له مانگی جه‌مادی ئاخ‌ر سالی (1212) ی کۆچی و (1797) ی زاینی شووی کردووه.

ره‌نجووری له‌ته‌نیشت یه‌کدا (انکاح سلطانه‌..و) (انکاح آمنه‌) ی نووسیوه و نه‌یگوتووه له‌ چ پیاویک ماره‌کراون. باسی مردنی هه‌ردووکیانیشی کردووه. سلطانه له‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی سێشه‌ممه‌ی (23) ی ره‌بیعول ئه‌وه‌لی سالی (1209) ی کۆچی (1788 – 1789) ی زاینیداو ئامینه له‌کاتی چێشت خواردندا رۆژی (12) ی زیلجه‌ی به‌رامبه‌ر به‌رۆژی دووه‌می تشرینی سالی (1213) ی کۆچی (1798 – 1799) ی زاینی، کۆچی دوایی کردووه. مامۆستا عه‌بدولپه‌رهبه‌ده‌لی که‌ بایه‌خدانی زۆری ره‌نجووری به‌میژووی کۆچی دوابی ئه‌و دوو ئافه‌ره‌ته‌ به‌و جووره‌ ورده‌کارییه، ده‌مانخاته سه‌ر ئه‌و رایه‌ی که‌ هه‌ردوو ئافه‌ره‌ته‌که‌ ژنی خۆی بووبن.

ره‌نجووری نووسیویه‌تی که‌ له‌ریکه‌وتی رۆژی (19) ی زیلقه‌عه‌دی سالی (1197) ی کۆچی (1782 – 1783) ی زاینی ماله‌که‌ی بردووه‌ته‌ نزیک (مسجد جدید) واته‌ مزگه‌وتی نوێ له‌ که‌رکوک. له‌ پاشاندا چووه‌ بۆ ئاغجه‌له‌رو دووباره‌ بۆ جاریکی تریش له‌ رۆژی (15) ی سه‌فه‌ری سالی (1201) ی کۆچی (1786 – 1787) ی زاینی، له‌ ئاغجه‌له‌روه‌ ماله‌که‌ی گه‌راندۆتووه‌ بۆ که‌رکوک، بۆ نزیکی هه‌مان مزگه‌وت. مامۆستا عه‌بدولپه‌رهبه‌ده‌لی دوو ده‌له‌ که‌ ئایا ئه‌و مزگه‌وته‌ ده‌بیته‌ له‌کویدا بوویته‌ له‌ شاری که‌رکوک؟ ئیمه‌یش لێره‌دا ده‌لێن مامۆستا دلنیا به‌ هه‌ر ئه‌و مزگه‌وته‌ی ئیستایه‌ که‌ له‌لایه‌ن باوکی ره‌حمه‌تیمه‌وه‌ سه‌رله‌نوێ دامه‌زرایه‌وه‌. ماله‌که‌یشی به‌ته‌نیشت مزگه‌وته‌که‌وه‌ بووه، که‌ ئیستا دایکم تیایدا ده‌ژیت..

هه‌روه‌ها شاعیر رۆژی تۆبه‌کردنیشی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ئه‌حمه‌دی عه‌ودالان له‌ سالی (1776 – 1777) ی زاینی تۆمار کردووه.

ناوی براهیه‌کی خۆی بردووه‌ که‌ (فه‌قی سألج) ه‌و له‌ سه‌ره‌تای مانگی موحه‌ره‌می سالی (1197) ی کۆچی (1782 – 1783) ی زاینی ژنیکی به‌ناوی شه‌هنازه‌وه‌ هیناوه. له‌ رۆژی (12) ی ره‌بیعولئه‌وه‌لی سالی (1205) ی کۆچی (1790 – 1791) ی زاینی کورپکی بووه‌و ناوی ناوه‌ (خالید) هه‌روه‌ها کچیکی به‌ناوی (سوراحی) وه‌ هه‌بووه.

ره‌نجووری چه‌ند جاریک له‌ ده‌ستنووسه‌کانیدا ناوی خۆی و باوکی به‌م شێوه‌یه‌ هیناوه (عمر بن خالد بیک) ناوی (عمر بن ره‌نجوری بن خالد) له‌سه‌ر مۆره‌که‌ی هه‌لکه‌ندراوه‌و چه‌ند جاریکیش ناوی خۆی به‌ (فه‌قی عومه‌ر) (مه‌لا عومه‌ر) نووسیوه‌. له‌ لیستی چواره‌مدا نووسیویه‌ له‌ سالی (1164) ی کۆچیدا (1750 – 1751) ی زاینی له‌دایک بووه. مامۆستا عه‌بدولپه‌رهبه‌ده‌لی ره‌نجووری له‌ خبلی (شاله‌به‌گی) یه‌ هه‌روه‌که‌ له‌ کۆتایی (باب الفرائض) له‌ (تحفه‌ی ابن حجر) دا له‌م گوزاره‌یه‌ی خواره‌وه‌دا خستویه‌تیه‌روو:

(تمت من يد الحقير الفقير الى رحمة ربه الكبير عمر الرنجوري بن خالد بیک الشالة بکي عشيرة والشافعي مذهبا والعلواني والابد الانی طريقة..)

وه‌که‌ له‌م ده‌ستنووسه‌دا به‌دی ده‌کریت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ شوینی عه‌شیره‌ته‌که‌ی ره‌نجووری به‌به‌تالی و به‌بۆشی ده‌رده‌که‌ویته‌، به‌لام پاش ماوه‌یه‌که‌ خۆی یاخود هه‌ر یه‌کیکی تر له‌ سه‌ره‌وه‌ی ناوه‌که‌ی ره‌نجووری وشه‌ی شاله‌ به‌گی داناوه‌.. له‌راستیدا ئیستا له‌ رۆژی ئه‌مروماندا عه‌شیره‌تیکی به‌ناویانگ له‌ هه‌موو کوردستاندا به‌دی ناکریت به‌ناوی (شاله‌به‌گی) ه‌وه‌، به‌لام چه‌ند ناوچه‌یه‌که‌ هه‌ن به‌ناوی ناوچه‌ی شاله‌ به‌گیان. وه‌که‌ مامۆستا عه‌بدولپه‌رهبه‌ده‌لی له‌پاش گه‌ران و سوڤاخ بۆی ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ به‌ (دۆلی خه‌له‌کان) ده‌وتریت (دۆلی شاله‌ به‌گیان) که‌ له‌ دیی (بیستانه‌) دوورپانی رانیه‌و کۆیه‌وه‌ درێژ ده‌بیته‌وه‌ تا سه‌ر رووباری (زی)، زنجیره‌ چیا (کۆسه‌رت) یش پێی ده‌وتریت (کۆسه‌رتی شاله‌ به‌گیان) هه‌روه‌ها مامۆستا ده‌لیته‌، ئیستا گوندیکی بچووک له‌ ناوچه‌ی سوڤاش

به ناوی شالبه گیه کانه وه به (کانی شاله به گ) ناسراوه، به لام ناوبراو له پوخته ی زانیارییه کانیدا ده لی: ئیستا به خیللی شاله به گی ده لین (شالی ئاغایی) ئه مانه له بنچینه دا له ناوچه ی (لاجان) ی موکریانه وه بۆ کوردستانی ئه مدیو هاتون.

وهک ده زانین رهنجووری به زۆری به شیوه زاری ماچۆ شیعی وتوو، به لام ئه م ناوچانه ی که ماموستا عه بدولره قیب ناوی بردوون، به هیچ شیوه یه که خه لکه که ی به زمانی ماچۆ نه داوون و هه رگیز له و ناوچانه ی شیدا شاعیریک هه لئه که وتوو که به شیوه زاری ماچۆ شیعر بلیت.. ئه وه تا ماموستا عه بدولکه ریمی موده ریس و دکتۆر مارف خه زنه دارو ماموستا محمه د عه لی قه رداغی، وه های بۆده چن که وا رهنجووری سه ر به هۆزی زه ننگه ی ماچۆ زمان بووه. ماموستا مه لا جه میلی رۆژبه یانی یه وه های بۆچوو که وا رهنجووری سه ر به هۆزی (شیخان) ی ماچۆ زمان بووه. ماموستا عه بدولره قیب یوسفیش وه های بۆچوو که وا رهنجووری سه ر به خیللی (شاله به گی) بووه. ماموستا ئه حمه د تاقانه یه وه های تیده گات که به ته نیا یه که رهنجووری نه بوویت، به لکو چه ند شاعیریک به و ناوه وه هه بوویتن و یه ککیانیش به زمانی تورکی شیعی وتبیت.. منیش لیره دا سه ره پای ریزو حورمه تم بۆ تیکرای ئه و نوسه ره خۆشه ویستانه، ده لیم هه روه ک هاشم کاکه یی بۆی چوو به ته نیا یه که رهنجووری هه بووه و خه لکی که رکوکیش بووه و به رهنجووری که رکوکی ناسراوه. هه ر ئه و رهنجووریه یه به شیوه زاری ماچۆ به شیوه زاری سۆرانی و به زمانی تورکی و فارسی شیعی داناوه، به دووری نازانین گه ر به زمانی عه ره بیه شیعی وتبیت.. ژبانی له ناوچه ی ئاغجه له رو شاری که رکوکدا له گه ره کی زیویه ی سه ر به گه ره کی گه وره ی ئیمام قاسم بردۆته سه ر، ئیستایش مزگه وته که ی ماوه وه که وتم له سالی (1958) دا باوکی مه رحوم سه ر له نوی دایمه زانده وه به مزگه وتی مه لا عه بدولجه بار ساله یی ناسراوه. به لام به عسییه کان ناوه که یان گۆری و له پیناوی مه به سستی شوئینی خۆیان، ناوه که یان کرد به (جامع الرحمن). سه ره پای ریزم بۆ وشه ی پیرۆزی (رحمن)، من داوا له ئه و واقف که رکوک ده که م که پاریزگاری له وشه ی رحمان بکریت و ناوی مزگه وته که یه به زمانی کوردی بنوسریت (مزگه وتی رهنجووری) ..

شاعیرمان په یوه ندییه کی باشی هه بووه له گه ل شاعیران و پیاوه ناسراوه کانی سه رده می خۆیدا. نامه شیعی گۆرینه وه کانی له گه ل چه ند شاعیریک سه رده مه که ی خۆیدا به تایبه تی له گه ل یه ککی وه که وه لی دیوانه دا، باشترین به لگه ن بۆ ناوبانگ و جی و مه قامی رهنجووری. بۆ نمونه له سالی (1192) ی کۆچی (1778) ی زاینی له گه ل (شیخ) دا تا داقوق چوو بۆ خواحافیزی و به ریکردنی (حه سه ن پاشای) والی که رکوک. به بۆنه ی مه رگی وه لی دیوانه وه، رهنجووری به پارچه شیعی شیوه نی بۆ ئه و هاوه له ی به شیوه زاری ماچۆ گپراوه، (راز) ئه م هه لبه سته ی کردوو به سۆرانی که تپیدا ده لی:

یاران بی هه ستم، یاران بی هه ستم
یاران له داخی دلم بی هه ستم
حال په ریشان و دل ماران گه ستم
ژیان و شادی ده رچوو له ده ستم
په نگی خوارده وه هۆنراوه ی جوانم
خه فته وه کو کیو باره له شانم
به لیلی ئه سرین له چاو دیته خوار
دیده ی بینیم تاریک بوو به یه کجار
ئاگر له دل و ده روون به ربوو
دوکه لی ئاهی چیا ی گرتوو

بۆ كۆچى دووا كۆچ! (وهلى ديوانه)
 ناودارى عه شق (ميرزا)ى زه مانه
 خاوهنى شيعرى ئاودارو به تام
 (ميرزا وهلى) بوو (ديوانه)ى پرفام
 خاوهن به يت و فهد كانگاي كه مال بوو
 به زم نه زم ته، خاوهن خه يال بوو
 داناو زانا، ساحيب ئاسار بوو
 له ههلبه ستي جوان پيشكه وتوو ديار بوو
 ويردى سهر ليوى خاوهن وه زير بوو
 به يتى پر مانا زور روشنير بوو
 چراى رووناكى ئيلى جافان بوو
 شاندى له ت له تى پرچ كالافان بوو
 دهنگى دابووه وه له هه موو شاران
 به رزى كردبووه وه ناوى ناوداران
 هه رچهند كه مدوو بوو شيعرى خوش ته رزه
 له سايهى شيعرى تيرهى سه ربه رزه
 (زه ند) و (زه نكنه) و (جاف) و (يالانى)
 هه موو سه ربه رزن به (قهيس)ى سانى
 له شيعرى شيرين ته واو مه شهوور بوو
 له ههلبه ستي جوان (سه عدى) ده ستور بوو
 نازدارو جوانى (بنكوپه) و (زه هاو)
 خانه دانى ئيره و ئه و به رى ئاو
 هه ميشه دلشاد به شيعرى خوشى
 عه شقيان گهرم كا عه شقى له جوشى
 سينگى سه ده فى گه نجينهى دور بوو
 دل و ده روونى له زانين پر بوو
 زوبانى ره وان (زه نكنه) و (زه ند)
 بوى به جى هيشتين ناموزگارى و پهند
 حه يفه حه يف چه رخي چه واشه ي چه پگهر
 (ميرزا)ى هه لكه وتوى ئه مرؤى ئيمه ي برد
 باده ي مردنت به زور پى نوش كرد
 رووى له جيهانى كپو خاموش كرد
 كى بى له دوواى ئه و ئاوه ها بتوانى؟
 كى ره سم و قانون (مه جنون) بزانى؟
 كى مه دح و سه ناى بالاي جوانان كا؟
 كى نوورى چاوى پيشكه ش چاوان كا؟

كى پەروانەى بى بۆ شەم جەبىنان؟
 كى بى سەناخوان پەرچەم موشكىنان؟
 كى لەبای شەمال بپارپتەوہ؟
 كى بەرد بەئاهى بتاوتتەوہ؟
 دوواى مەرگى بەرپزى مېرزاي پېرمایە
 خۆزگە ئەم چەرخە ھەلبگىرايە
 خوايە رووى رەحمى لى بدەرەوہ
 لەبەھەشتى خۆت جىي بگەرەوہ
 رەنجوورى بۆ مەرگ مېرزاي ديوانە
 ئاخ و داخىيە لەدەست زەمانە⁽¹⁰⁾.

كاتىك كە عەبدولپەرھمان پاشاي بابان لە شارى حىللەدا دەستبەسەر ياخود بەند كراو دەپت، رەنجوورى
 ھەست و سۆزى كوردايەتى ھەلدەچىت و بەو بۆنەيەوہ ھەلبەستىك دادەنپت كە لە بەشىكىدا دەلپت:

شەمال شىبار شەمال شىبار
 شەمال شەوگەرد شەمىم شىبار
 شەن كەردەى شەكەنج گىسووى لوول يار
 شانائ تاناكەر بەرەزاي موغار
 بۆ وەشتەر نەعترە پىران بىزەن
 بۆى ئەشەد بووان پەى وى ئاخىزەن
 مەحرەم پەردەى پەردە نىشانان
 زىنەت ئەفزاي زەوق خورشيد جەمىنان
 گوستاغ ياتاغ جا نەپىواران
 رازدار ئەسرار مابەين ياران
 شادى بەخش قەلب دەردەداران گشت
 كليل قاپى رازيار وەمشت
 چون شاي جەوانان گوش دەربەواتەم
 شەرحىم نويسان سەرکەيل ماتەم
 رەوان بەراھى چون بەرق رەھوار
 مدارا مەكەر تا وە (بەغدا) شار
 نەبارگەى خاسان بوازە ھىمەت
 رووگەر نەماواى قەيس پىر بەينەت
 دەور بەدەر نەمۆلك (بابل) بى ئەندپش
 بشۆ وەجايى (حىللە) ماچان پيش
 شەھزادى جە نەسل بەگزادەى بابان
 جە نەوہى ئوجاغ مالىك رىقابان
 والى وىلايەت (گشت كوردستان) ەن
 ئىسم شەرىفش (عبدالپەرھمان) ەن

ستاره‌ی به‌ختش قه‌یران نه‌حسهن
جه حيله‌ی دنيا نه (حيله) حه‌بسهن
بشۆش ئه‌و خيدمهت وینه‌ی خیرخواهان
باوهر وه‌هم ئاداب شاهان
جه‌و ده‌ما عه‌رزکه‌ر ئادابان سه‌خت
سه‌رگه‌شته‌گی حال به‌رگه‌شته‌گی به‌خت
واچه ئاغایان نه‌دیمان خاس
خاسه‌ی غولامان قوچاڭ ئیخلاص
دوور بۆ قورعه‌ی فال نه‌رد نه‌حس شه‌ندن
نامه‌ی ناؤمید به‌خت تو وه‌ندن
تکه‌ی زووخ نه‌تۆی پژه‌ی دل وه‌رده‌ن
پا بۆس دامان خوا جای نۆکه‌ردن
چه‌ند که‌سی چون کۆر ئومید وه‌دیده
به‌ویر تۆوه بین ئاره‌میده
جه خۆف ئاسیب ته‌عنه‌ی ئه‌غیاران
ویشان ئاوین که‌رد نه‌گۆشه‌ی شاران
مات و سه‌رگه‌ردان په‌رگه‌نده‌و فیرار
بی سه‌برو ئارام وینه‌ی ده‌رده‌دار
پۆل خال‌خاسان په‌روه‌رده‌ی سه‌هه‌ند
سه‌رسام بین نه‌جه‌ور زمانه‌ی پر به‌ند⁽¹¹⁾ .

له‌بوارى شیعری لیریکیدا شاعیر ده‌ستیکى بالای هه‌یه، به‌وینه‌و ئامرازى هونه‌رییه‌وه خۆی ده‌نوینیّت و سه‌رکه‌وتن به‌دی ده‌هینیّت، ئه‌وه‌تا ده‌لیت:

به‌خاران‌وه به‌خاران‌وه
قیبله‌م وه‌س سفته‌م به‌خاران‌وه
وه‌س جه‌رگم بدره به‌خاران‌وه
باوه‌س دل خار بۆ به‌خاران‌وه
وه‌س زالم به‌نیش شکارانه‌وه
باوه‌س بگیلون به‌کارانه‌وه
مايه‌ی بی مه‌یلت بشاران‌وه
بکینا په‌یکى به‌یارانه‌وه
مه‌جنونت جه‌ نه‌جد بیاران‌وه
عه‌رزه‌ی وه‌فاو به‌ین مه‌پنچانه‌وه
با هه‌ر بمانۆ به‌و په‌یمان‌وه
له‌یل ئاسای قه‌دیم وه‌ر جه‌ رۆی وه‌فات
با عام بزائن به‌شهرت و وه‌فات
نه‌با نا غافل جه‌رگه‌ی به‌د واچان

جه رووی بی به ینیت حه رفی بواچان

(رهنجووری) ره نجهن به ره نجانده وه

هه نی وهس دلش بره نجانده وه.⁽¹²⁾

شاعیر هه رده م وهك شاعیر یکی كه ركوكی خوی پیشان ده دات. دوو سه د سال له مه وه بهر گری باوه گورگورپو (نهفت) هه كه ی سه رنجی شاعیری راکیشته وه، هه لبه سته یکی له باره ی نه وته وه داناوه. (حاجی قادری کوی) هه قی بووه كه به سه ر شاعیردا هه لیدات و بلیت:

یه کی (رهنجووری) نه هلی كه ركوكه

فیکری بیکری هه موو وه کو بووکه.⁽¹³⁾

زورجار رهنجووری ناوی كه ركوكی تیکه لکیش به شاعره کانی کردووه، بو نمونه ده لیت:

ولگه ی (کوردستان) تاوه (که ركوک) شار

به ندبیه ن وه دام سه ییادیت ته یار

(نه ربیل) و (موسل) تاسه ر هه د (شام)

تو وه شیخ عه سر مزانان وه عام⁽¹⁴⁾

رهنجووری وهك میژوونوسیکیش كه وتوته کارو گه لیک زانیاری به نرخی تومار کردووه. سالنامه كه ی باشترین به لگه یه بو ده رخستنی نه لایه نه گرنگه ی شاعیر. له هه مان کاتدا له شاعره کانیشیدا هه ندیک زانیاری و بابه تی میژوویی به شیوه یه کی هونه ری خستوته روو. بو نمونه له سالی (1779) دا له شاری كه ركوک و به تاییه تی له گه ره کی (ئاخوړ حوسین) كه به شیکه له گه ره کی گه وره ی ئیمام قاسم، په تای رشانده وه (طاعون) بلاوده بیته وه، خه لکی له ترسانا کوړه و ده كه ن و رووده كه نه نه و دهشت و ده ره و به شیک زوریشیان به و په تایه ده مرن. شاعیر له هه لبه سته یکیدا نه و رووداوه ی تومار کردووه، ئیمه لیره دا به شیک له و شاعره ی ده خه یه روو كه شاعیر تیایدا ده لیت:

نه وسا كه كه ركوک حالش واتار بی

جه (ئاخوړ حوسین) طاعون ئیظهار بی

به عزی خه لق فیرار به عزی فانی بی

نه و طاعون قران سلیمانی بی

سه نه ی ته ئرخش (غریبا) بی نه قش

هه زارو دوو سه دو هه شت و یه ک بی⁽¹⁵⁾

وهك پیشتر ده سنیشانمان کرد یه ک راستی هه یه نه ویش نه وه یه كه یه ک رهنجووری هه یه نه ویش رهنجووری كه ركوكیه. زوربه ی شاعره کانی به زمانی ماچوی هه ورامیه، چونکی بو ماوه یه کی دوورو دریز نه و شیوه زاره زمانحالی زوربه ی شاعیره کلاسیکیه کان بووه. بو نمونه یه کیکی وه کو مه وله وی كه له خیلی جافه، به لام به شیوه زاری ماچو شاعیری وتووه.

جه مال نه به ز له م باره یه وه ده لی:

زاره وه کانی گوران نه و زاراوانه ن كه له هه ورامان و ناوچه ی زهنگه نه و ناوچه ی کاکه ییه کان له كه ركوک قسه ی پی ده کری و به زمانی (ماچو) واتا (ده لیم) نیوی روویه. زاراوه ی گورانی روژی له روژان زمانی ره سمی میرنشینی نه رده لان و ماوه یه کیش هی بابان بووه. له شاعیره گه وره کانی نه م شیوه یه، خانای قوبادی و مه وله وی⁽¹⁶⁾.

تاكو ئیستا له نیو میژووی نه ده بیاتی کوردیدا وها باوه گوايه هر سی شاعیری کلاسیکیمان (نالی) و (سالم) و (کوردی) بو یه که م جار له میژووی نه ده بی کوردیدا به شیوه زاری سؤرانی شاعران و تووه... له راستیدا

ئەمە ھەلەپھەکی گەرەو گرانه، چونکی گەرچی ئیمە جیاوازی و تەفرەقە ناکەین لەنیوان شیۆه زاره جیا جیاکانی
زمانی کوردیدا، بەلام دەبیّت دان بەو راستییەدا بنیین کە (رەنجووری کەرکۆکی) لەپیش ھەموو شاعیرە
کوردییەکانەو بەشیۆه زاری سۆرانی شیعیی داناوہ.. وەک زانراوہ رەنجووری (1750 – 1810) لەنیۆه راستی
سەدەئە ھەژدەمدا لەدایک بووہ و لە سەرەتای سەدەئە ئۆزدەمدا کۆچی دوایی کردوہ. لەکاتی کدا (نالی 1800 –
1856) و (سالام 1805 – 1869) و (کوردی 1812 – 1850) پاش مردنی رەنجووری سەریان ھەلداوہ و
لە سەرەتای سەدەئە ئۆزدەمدا لەدایک بوون..

رەنجووری کۆمەلێک شیعیو ھەلبەستی بەشیۆه زاری سۆرانی داناوہ. لێرەدا لە خواروہ تەخمییاتی مەلا
عومەری رەنجووری لەسەر غەزەلێکی (حافظ) بۆ نمونە دەھینینەوہ:

لەم بەختی پەریشان بەچ لەونیکی نەکەم داد
ھەرتا کە جەوان بووم و قەوی طالبع و دلشاد
ئەصلا ھەوہسی وەصلی کە سیکم خۆنە بوو یاد
(پیرانە سرم عشق جوانی بسر آفتاد)
(این راز کە در دل بنهفتم بدر آفتاد)
* * *

ئەئە یارو برا بۆ دلی بیچارە چ تەدبیر
بۆ وەصلی جوانی کە بریندارم بەصەد تیر
تەقصر و خەطای من نەبوو لیکن وەبوو تەقدیر
(از راه نەزەر مرغ دلم گشت ھواگیر)
(ای دیدە نگاہ کن کە بەدام کە در آفتاد؟)
* * *

ئەئە شیخی شەرەف مەنصەبی کامیل بەکەمالات
وہی صۆفی دلی صافی ھەموو دەم بەعیبادەت
قسطە عنەمە دەن ئیدی لەرەندانی خەرابات
(بس تجربە کردیم درین دیر مکافات)
(با دردکشان ھر کە در آفتاد بر آفتاد)

* * *

قەط نابی رەھی سەعی بەیەک بارە بیی سەد
(ارنە ز ازل ھرچی بوو نیک و طربد)
مومکین نیە تەقدیر بەتەدبیر بیی رەد
(طر جان بەدھد سنگ سیاہ لعل نظررد)
(با گینت اصلی چە کند بد طھر افتاد)

* * *

عیشقە سەبەبی حاصلی ھەر مەتلەب و مەقسوود
بی تابشی عەشقت نەبووہ زەررەیی مەوجود

(رهنجووری) 1. مه به دوور له عه شق ئه و ده ته وی سوود
(حافظ) که سر زلفت بتان ده ست کشش بود
(بس گرفته حریفیست کش اکنون بسر افتاد) (17)

بهراویزه گان

1. دیوانی حاجی قادری کۆبی، ئه مینداریتی گشتی، هه ولیر، 1986. ل (224)
2. محهمه د عه لی قه ره داغی، دیوانی رهنجووری (مه لا عومه ری زهنگنه)، به غدا 1986 ل (11 – 12).
3. محهمه د جه میل رۆژیه یانی، شاعیرانی شیخان، دهنگی گیتی تازه بهرگی (26) ژماره (14) چواری شوپاتی 1946، سالی سییه م، ل (297 – 299).
4. ئه حمه د تاقانه، رهنجووری و چند شاعیرمان به و ناوه وه هه یه؟!، رۆژنامه ی (باسه ره)، (11) حوزه ییرانی (2003)، ژماره (7).
5. نه وزاد محهمه د کاکه بی، هیجری ده ده ی کاکه بی، رۆژنامه ی (ئاسق)، سالی (2006).
6. دکتۆر ماریف خه زنه دار، رهنجووری، میژووی ئه ده بی کوردی، بهرگی دووه م، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس، هه ولیر (2002)، ل (115).
7. محهمه د عه لی قه ره داغی، رهنجووری، که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردی، بهرگی یه که م، به غدا (1980)، ل (57).
8. میژووی ئه ده بی کوردی، بهرگی دووه م، دکتۆر ماریف خه زنه دار، ل (119).
9. به شیک له ژیان و به ره هه می زاناو شاعیری کورد (مه لا عومه ری رهنجووری شاله به گی، عه بدولره قیب یوسف، گۆقاری رۆشنیبری نو، ژماره (107)، به غدا سالی (1985)، ل (155).
10. دیوانی وه لی دیوانه، سۆرانی و هه ورامی، ئاماده کردن و وه رگێرانی: رازی، أنتشارات کردستان. سنندج. چاپی دووه م 1384 ی کۆچی. شیوه نی رهنجووری بۆ مه رگی وه لی دیوانه، ل (95 – 96 – 97).
11. دکتۆر ماریف خه زنه دار، میژووی ئه ده بی کوردی، بهرگی دووه م، ل (135 – 136).
12. سه رچاوه ی پیشوو، ل (126 – 127).
13. دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپخانه ی کوردستان، ل (105).
14. دکتۆر ماریف خه زنه دار، میژووی ئه ده بی کوردی، بهرگی دووه م، ل (135).
15. محهمه د عه لی قه ره داغی، دیوانی رهنجووری، ل (78).
16. جه مال نه به ز، زمانی یه کگرتووی کوردی، (بامپیگ 1976، ل (22).
17. محهمه د عه لی قه ره داغی، دیوانی رهنجووری، ل (234 – 235).